

Habemus papam!

Van pápánk! Felszállt a fehér füst, a „forradalom” elkezdődött. Senkit sem lepett meg: a parlament 2010. május 29-én megválasztotta Orbán Viktort Magyarország miniszterelnökévé. Az új kormányfő – Marxszal vitatkozva – összetéveszti a spontán dühkitörést a revolúcióval. Ez a szavazófülkében lezajlott „forradalom”, az 1956-os ellenforradalom által ihletett 1989-1990-es retrográd folyamat folytatása, más szereplőkkel. A honatyák kétharmada Orbán mellett szavazott, míg egyharmada ellene. A kialakult arány összhangban van az országgyűlés választási eredményeivel. Ezzel az aránnyal egyelőre nem lehet a Fideszt megállítani.

Ezen már csak egy igazi forradalom fog változtatni. Egy olyan forradalom, mely az egész tőkés társadalmi rendszert dönti majd meg, nem csak a kormányt.

Ennek is eljön az ideje. Az új kabinet nincs birtokában azoknak az anyagi forrásoknak, melyek fedezhetnék a populizmus költségeit. Az ígéretek és a rendelkezésre álló anyagi források között egyelőre látensen, később mind elementárisabban feszítő ellentmondások magukban hordják az Orbán-kormány bukásának csíráit. A kétharmados többség ellenére gyengítheti a Fidesz-KDNP táborát a tömegek fokozatos bizalomvesztése. A bizalomvesztés pedig – mint azt az MSZP esetében tapasztalhattuk – megingathatja a fennálló hatalmat. Óriási a várakozás, óriási lesz a kiábrándulás is. A Fidesz az MSZP rossz politikája, s nem a saját érdemei miatt győzött. Úgy is mondhatnánk, ezt a választást az MSZP nyerte meg a Fidesznek. Ezért Orbánék taktikai hibát követtek el, amikor túlígérték magukat. Vagyis kevesebb ámtással is hatalomra kerülhettek volna, mert a voksolók a szocialistákat le akarták váltani. Akkor nem kellene kitenni magukat annak, hogy kiábrándulásuk miatt a tömegek ké-sőbb szembe kerüljenek a Fidesz-KDNP kormánnyal.

A kétharmados többség birtokában ezek után Orbánéknak mindent meg kell tenniük, hogy hosszú időre konzerválják szavazóik rokonszenvét. Sziszifuszi munka lesz ez, melybe csak belebukni lehet. A váltógazdaság mechanizmusa azonban kormánycserével ezt ideig-Idenesen meg fogja oldani – amíg meg nem érlelődik a szocialista forradalom.

Orbán Viktor magabiztosnak tűnő retorikája fügefalevele annak, hogy fél a konkrét részletektől és a távlatoktól. Koncepció nélküli pragmatikus politikus, aki máról holnapra sötétben tapogatózik. Fő gondja jól tartani munkatársait, és revánsot venni azokon, akik nyolc éven át, kis hasznot hozó ellenzéki szerepre kárhoztatták. Amit megvalósítani akar és tud, kevés lesz a tömegbázis fenntartására. Az MSZP amatőrizmusa és basáskodása juttatta bársonyszékbe Orbán Viktort, de senki se higgye, hogy a Fidesz ezért hálás lesz ellenfeleinek.

Hegedűs Sándor
A Szabadság